

ХВОРОСТОВСЬКИЙ Валерій Миколайович

Випускник факультету плодоовочівництва і виноградарства
(1978)

Директор ПАТ «Дружба-ВМ»

Заслужений працівник сільського господарства України

Народився 18 квітня 1956 р. в с. Рахни-Лісові Шаргородського району Вінницької області. Мати, Катерина Порфирівна (1931 р. н.), була простою сільською жінкою, дуже доброю і працьовитою. Жінка мешкала разом із сім'єю сина й невістки, випестила внуків, допомагала й оберігала всіх, як могла. На жаль, цього року відійшла в інший світ. Світла пам'ять.

На майбутній професійний шлях В. М. Хворостовського вплинули батьки його друга, які з дитинства навчали свого сина вправно господарювати, адже працювали агрономами. Валерій залюбки спостерігав за їхньою роботою і також хотів трудитися на землі, вміти її обробляти, вирощувати гарні врожаї.

Вищу освіту здобував упродовж 1973–1978 рр. на факультеті плодоовочівництва і виноградарства Уманського сільськогосподарського інституту, де відбулося становлення Валерія Миколайовича як фахівця та особистості. Наголошує, що отримана в інституті теоретична і практична база, своєю чергою, стала чудовою основою для подальшого професійного зростання, постійного навчання впродовж усього життя.

Маючи від природи допитливий розум, здібний до навчання В. М. Хворостовський інститут закінчив із відзнакою. Його фотографія досі розміщена на Дошці пошани найкращих випускників закладу.

За мудру науку Валерій Миколайович безмежно вдячний покійному завідувачеві кафедри плодоовочівництва Г. К. Карпенчуку, який навчав засадам професії, допомагав орієнтуватися в нових напрямках розвитку садівництва, інноваційних технологіях, сучасній техніці.

Студентське життя запам'ятовалося щирими друзями, з якими і зараз постійно спілкується, вдало складеними сесіями, веселим дозвіллям з одногрупниками, хоча було важко навчатися з матеріальної точки зору. Ще в інститутський період він підробляв у лабораторії кафедри плодоовочівництва.

Трудову діяльність В. М. Хворостовський розпочав у травні 1978 р. в радгоспі імені Свердлова на посаді агронома із захисту рослин. Протягом 1978–1979 рр. проходив строкову військову службу в лавах Радянської армії. З грудня 1979 р. працював агрономом-садоводом у радгоспі «Дружба» с. Шура-Копіївська Тульчинського району Вінницької області. З липня 1985 р. був головним агрономом цього радгоспу, з 2002 р. донині Валерій Миколайович очолює господарство.

У 1997 р. радгосп реорганізовано у СВАТ «Дружба» – сільськогосподарське відкрите акціонерне товариство, а в 2012 р. господарство перейменовано на ПАТ «Дружба-ВМ».

Основним напрямом роботи товариства є вирощування зерняткових і ягідних культур. Розвивається тваринництво: є молочне стадо, вирощують молодняк великої рогатої худоби, а також свиней. Землі господарство орендує в пайовиків с. Шура-Копіївська та с. Калинівка. У розпорядженні товариства – 1434 га землі, з них на площі 525 га – багаторічні насадження яблунь, груш, ягідників, а на площі 760 га – зернові, технічні, кормові культури.

Господарство має багато старих садів 1974–1980 рр. посадки, які поступово викорчуюють і висаджують молоді сади з сучасними сортами.

Зустріч випускників факультету плодоовочівництва і виноградарства, 1993 р.

Валерій Миколайович із сім'єю сина Ігоря

Валерій Миколайович у колі сім'ї доньки Інни

Завдяки інтенсивним технологіям, молоді сади починають плодоносити вже на другий-третій рік. За умов хорошого догляду працівники господарства збирають високий урожай, продукти мають гарний товарний вигляд. Господарство постійно працює на перспективу: оновлено машинно-тракторний парк, побудовано два сучасних холодильники для зберігання плодів із газорегульованим середовищем, функціонує сортувальна лінія для товарної обробки плодів.

Валерій Миколайович є депутатом Тульчинської районної ради багатьох скликань, громадський активіст, патріот. Неодноразово надавав матеріальну допомогу для бійців АТО, багато робить для розвитку соціальної сфери села.

Так, за сприяння господарства здійснено газифікацію села, багато разів надавав матеріальну допомогу на ремонт школи, сільської амбулаторії, Будинку культури, для інших матеріальних потреб громади. На деяких вулицях села почали пересихати криниці, тож за підтримки товариства було збудовано низку артезіанських свердловин. Підприємство надає благодійну допомогу людям у разі хвороби.

Господарник постійно дбає про підвищення свого кваліфікаційного рівня, прагне бути обізнаним з усіма новинками агротехніки й новітніх технологій. Багато докладає зусиль, щоб фахівці ПАТ «Дружба-ВМ» теж весь час навчали нового. На базі господарства неодноразово проводили обласні семінари з садівництва і систем захисту садів, які організували фірми «БАСФ», «АДАМА», корпорація «Вінницясадвинпром».

За сумлінну працю неодноразово нагороджений почесними грамотами від: Вінницької обласної державної адміністрації та Вінницької обласної ради (2009), Міністерства аграрної політики та продовольства України (2013), дипломами учасника Всеукраїнського проекту «Україна аграрна. Лідер галузі», був представлений на конкурс «Людина року», де став переможцем у номінації «Сільськогосподарський товаровиробник і був занесений на обласну Дошку пошани, має багато почесних грамот і подяк від місцевого керівництва. В. М. Хворостовському присвоєно почесне звання «Заслужений працівник сільського господарства України (2017)».

З альма-матер Валерій Миколайович підтримує зв'язок. На зустрічах випускників з допитливістю заходить в аудиторії, де минули одні з найкращих років його молодості – щасливої, незабутньої, неповторної. Господарник

направляє на навчання в університет випускників сільської школи.

Називає себе трудоголіком. Уже протягом багатьох років господарство динамічно розвивається і ефективно працює. Належну роботу підприємства забезпечує команда професіоналів, яку впродовж багатьох років очолює В. М. Хворостовський. Стверджує, що всі здобутки є результатом злагодженої роботи старанних працівників.

Багато років займається бджільництвом, хоча йому важко для цього викроїти вільну хвилинку. Робота на пасіці, спостереження за життям бджолиної сім'ї приносить Валерію Миколайовичу задоволення і заспокоює. Увагу бджоляра привертають складні особливості поведінки бджіл, досконалість їхніх інстинктів, неймовірна працьовитість.

Дбайливий сім'янин. Дружина, Марія Василівна, – уродженка с. Шура-Копіївська, обіймає посаду завідувача сільської їдальні. Завдяки їй цілорічно співробітники господарства забезпечені гарячим харчуванням за символічною ціною. Хазяйновита дружина, мудра мати.

Подружжя виховало двох дітей: доньку Інну та сина Ігоря. Син також закінчив Уманський національний університет садівництва (спеціальність «Плодоовочівництво»), зараз працює в господарстві заступником директора з реалізації. На радість дідусяві зростають троє онуків.

Валерій Миколайович прагне, щоб у селі був європейський рівень життя, аби полегшити тяжку працю селянина завдяки розумній техніці та високопродуктивним технологіям. Господарник зичить достатку кожній сім'ї, адже люди самовіддано працюють на землі. Він хоче змінити побут людей на такий: вода в будинку, тепло й добробут; діти навчаються в школі з високопрофесійними учителями, маючи умови для навчання й розвитку не гірші, ніж у місті; у селі прокладені відмінні дороги, функціонує швидка і якісна медицина, дітлахи розвивають художні здібності в теплому Будинку культури...

Із нагоди славного ювілею Уманського національного університету садівництва В. М. Хворостовський вітає дорогих педагогів зі святом. Бажає здібних, талановитих, цікавих студентів, які будуватимуть майбутнє України в Україні. Також зичить впроваджувати інноваційні навчальні технології, напрацювати міцну матеріальну базу для розвитку науки, отримувати задоволення від професійно виконаної роботи.